

(Службени гласник Босне и Херцеговине бр. 8/03)

ОДЛУКА ВИСОКОГ ПРЕДСТАВНИКА

Користећи се овлаштењима која су Високом представнику дата у члану V Анекса 10. (Споразум о имплементацији цивилног дијела Мировног уговора) Општег оквирног споразума за мир у Босни и Херцеговини, према којем је Високи представник коначни ауторитет у земљи у погледу тумачења наведеног Споразума о имплементацији цивилног дијела Мировног уговора; и посебно узевши у обзир члан II 1. (д) истог Споразума према којем Високи представник "помаже, када оцијени да је то неопходно, у рјешавању свих проблема који се појаве у вези са имплементацијом цивилног дијела Мировног уговора";

Позивајући се на став XI.2 Закључака Конференције за имплементацију мира одржане у Бону 9. и 10. децембра 1997. године, у којем је Савјет за имплементацију мира поздравио намјеру Високог представника да искористи свој коначни ауторитет у земљи у вези са тумачењем Споразума о имплементацији цивилног дијела Мировног уговора, како би помогао у изналажењу рјешења за проблеме у складу са горе наведеним "доношењем обавезујућих одлука, када оцијени да је то неопходно", о одређеним питањима, укључујући и (према тачки (ц) става XI.2) "мјере којима се обезбеђује имплементација Мировног споразума на цијелом подручју Босне и Херцеговине и њених ентитета";

Позивајући се на значај који међународна заједница даје Закону о државној служби у институцијама Босне и Херцеговине као дијелу успостављања владавине закона и јачања заједничких институција у Босни и Херцеговини;

Констатујући да је, слиједом наведеног придавања значаја, Савјет за имплементацију мира на свом засједању у Мадриду 16. децембра 1998. године приоритет дао стварању професионалне и неполитичне државне службе као виталној компоненти сваке државе која успјешно функционише; и констатујући надаље пуну подршку коју је Савјет исказао ријешености Високог представника да се ојачају заједничке институције путем сарадње са органима власти Босне и Херцеговине како би се обезбиједио професионализам и политички независна државна служба у државним институцијама Босне и Херцеговине;

Подсећајући да је Закон о државној служби у институцијама Босне и Херцеговине Парламентарна скупштина Босне и Херцеговине усвојила 3. јула 2002. године ("Службени гласник БиХ", број 12/02), те подсећајући такође да се овим законом предвиђа рок од три мјесеца за јавно оглашавање упражњеног радног мјеста у државној служби и рок од једног мјесеца за интерно оглашавање;

Сматрајући да је искуство показало да су за постизање ефикасности потребни краћи рокови који би ипак пружили могућност и потенцијалним повратницима да буду кандидати за државну службу;

Свјестан потребе да се омогући отворен, јаван и брз поступак селекције и запошљавања за све државне службенике у државним институцијама Босне и Херцеговине.

Имајући на уму свеукупност горе наведених питања, Високи представник овим доноси сlijedeћу

ОДЛУКУ КОЈОМ СЕ ДОНОСИ ЗАКОН О ИЗМЈЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ДРЖАВНОЈ СЛУЖБИ У ИНСТИТУЦИЈАМА БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ

Наведени Закон ступа на снагу као закон Босне и Херцеговине, на дан утврђен у члану 4. овог закона, на привременој основи, све док га Парламентарна скупштина Босне и Херцеговине не усвоји у одговарајућем облику, без измена и допуна и додатних услова.

Одлука ступа на снагу одмах и биће одмах објављења у "Службеном гласнику БиХ", службеним гласилима ентитета и у "Службеном гласнику Брчко Дистрикта БиХ".

Број 124/03
13. марта 2003. године
Сарајево

Високи представник
Paddy Ashdown, с. р.

**ЗАКОН
О ИЗМЈЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ДРЖАВНОЈ СЛУЖБИ У ИНСТИТУЦИЈАМА
БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ**

Закон о државној служби у институцијама Босне и Херцеговине се мијења и допуњава како слиједи:

Члан 1.

У члану 20. став 2. ријечи: "један мјесец" замјењују се ријечима и бројевима: "двадесет (20) дана".

Члан 2.

У члану 21. став 2. ријечи: "три мјесеца" замјењују се ријечима: "тридесет (30) дана".

Члан 3.

У члану 63. став 4. тачка а) ријечи: "три мјесеца" замјењују се ријечима: "тридесет (30) дана".

Члан 4.

Овај закон ступа на снагу 13. марта 2003. године.